

Pomozte nám pomáhat, znělo charitou

Výroba a prodej placek patří v káňanovské charitativní stánku

26.5.2012 08:10

Plzeň – „Beru si tenhle náramek. Kolik že stojí? A celé to jde ve prospěch charity? Tak to si koupím hned dva,“ jednoznačně se rozhoduje nad nákupem šperku studentka Karolína Vlčková.

Jen o kousek dál je v obležení stánek s výrobou placek. Studenti ze soukromé výtvarné školy zde pomáhají zájemcům vytvořit ozdobný odznak. Vyrobit si může každý svůj originál, podle své kreativity, ale propagovat může i organizátora celé akce, Diecézní charitu.

„Je to na každém, co je mu milé, jaký motiv chce nosit. Každopádně, co dnes vyděláme, věnujeme charitě jako příspěvek na její aktivity,“ vysvětluje Jakub Janda, student výtvarné školy a zároveň asistent při výrobě placek.

Na pódiu tančí žáci taneční školy DC Eagle, energická hudba překřikuje dění okolo. Studentky z Gymnázia Lud'ka Pika v Plzni si ale místo tance zkoušejí, jaké to je pohybovat se na invalidním vozíku. Při sesedání sklánějí poklonu všem, kteří v charitě pracují.

„Moc obdivuji všechny ty lidi, co tu dnes představují svoji práci. Dělají toho tolik! Je to určitě hodně náročná práce a rozhodně není pro každého,“ komentují činnost charity studentky Kateřina Stehlíková s Johanou Pfeiferovou.

Stánky, které lemují celý prostor, jim dávají za pravdu. V každém z nich se představuje jiná oblast, ve které Diecézní charita potřebným pomáhá. Stánků i oblastí je opravdu hodně.

„My tu nabízíme osobní asistenci. Snažíme se, aby lidé na vozíčku měli plnohodnotný život jako jejich vrstevníci. Teď zrovna pomáháme jedné osmdesátileté paní, které se doslova změnil život. Tři roky se nedostala ven z domu, jen sanitkou k lékaři. Od chvíle, co má asistenta, jede na procházku, zajdou si na kávu, najednou má pocit, že život má zase smysl,“ popisuje svoji práci Jaroslava Mossóczyová z charity.

Celý den je naplněný kulturními akcemi, vrcholem se stala módní přehlídka použitého šatstva, které veřejnost věnuje charitě. Organizace jej následně rozdělují lidem bez domova.

Důležité je zkrátka vědět, že normální je pomáhat.

Autor: Kateřina Kvasničková